

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap15 ,1-2.6.22-29)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil olid mõned, kes tulid Juudamaalt, õpetanud Antiokia elavaid vendi: "Kui te ei lase end Moosese kombe järgi ümber lõigata, siis te ei saa õndsaks." Aga sellest tõusis tüli, nii et Paulusel ja Barnabasel oli nendega palju vaidlemist. Siis otsustati, et Paulusel ja Barnabasel ja veel mõnel teisel tuleb minna selle tüliküsimume pärast Jeruusalemma apostlite ja vanemate juurde. Jeruusalemmas tulid apostlid ja vanemad kokku seda asja arutama. Ja apostlid ning vanemad ühes kogu uskliku rahvaga otsustasid valida endi hulgast mehed ja saata nad koos Pauluse ja Barnabasega Antiokiasse. Ja nad andsid neile ühes sellise sisuga kirja: "Meie, apostlid, vanemad ja teie vennad, saadame terviseid oma vendadele paganate seast, kes elavad Antiokia-, Süüria- ja Kiliikiamaal. Me oleme kuulnud, et mõned, kes on tulnud küll meie juurest, kuid keda meie ei ole volitanud, on oma õpetustega teile muret ja hingesegadust tekitanud. Sellepärast oleme meie üksmeelselt otsustanud valida endi hulgast saadikud ja läkitada nad teie juurde koos meie armsate vendade Barnabase ja Paulusega - meestega, kes on oma elu meie Issanda Kristuse nime pärast kaalule pannud. Nii oleme meie Juuda ja Siilase teie juurde teele saatnud, et nad teile kinnitaksid suusõnal sedasama. Püha Vaim ja meie oleme otsustanud, et teie peale ei tohi panna enam mingisugust muud koormat kui seda, mis on hädavajalik: et hoiduksite ebajumalate ohvrilihast, vere- ja lämbumissesurnu söömisest ning kõlvatusest. Kui te kõigest sellest hoidute, teete hästi. Jääge terveks."

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps67 2-3 5.8 R:4a)

R: Mu Jumal, Sind ülistagu kõik rahvad.

Jumal olgu meile armuline ja õnnistagu meid,
lasku oma pale paista meie üle,
et maa peal tuntaks sinu teed
ja kõigi rahvaste seas sinu lunastust.

R:

Rõõmustagu kõik rahvad ja hõisaku rahvahõimud,
sest Sina mõistad rahvastele õiglast kohut
ja juhataid rahvahõime maa peal.

Jumal õnnistagu meid ja kogu maailm kartku teda.

R:

(Teine lugemine Ilm21 ,10-14. 22-23)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Sel ajal kandis üks ingel mind vaimus suure ja kõrge mäe tippu ja näitas mulle püha linna Jeruusalemma taevast Jumala juurest alla laskuvat, ja selle ümber oli Jumala auhiilgus, ning see andis valgust kõige kallima kivi, otsekui jaspise sarnaselt, mis hiilgab nagu mäekristall. Linnal oli suur ja kõrge müür ning kaksteist väravat, aga väravate peal kaksteist inglit, ja väravate peale olid kirjutatud nimed - Iisraeli laste kaheteistkümne suguharu nimed. Idaküljes oli linnal kolm väravat, põhja pool kolm väravat, lõuna pool kolm väravat ja lääne pool kolm väravat. Linnamüüri oli kaksteist aluskivi, ja nende peal Talle kaheteistkümne apostli nimed. Aga templit ma seal ei näinud, sest selle linna tempel on Issand, taevavägede Jumal ning Tall. Ja linnale polnud tarvis ei päikest ega kuud, et need seal paistaksid, sest Issanda kirkus valgustab seda ja Tall on selle valguseallikas.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,23)

Halleluuja. Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu sõnast ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh14 ,23-29)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu sõnast, ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde ja jääme temasse. Kes mind ei armasta, see ei pea kinni mu sõnast, aga see sõna, mida te kuulete, pole minu, vaid Isa oma, kes mind on läkitanud. Seda räägin ma teile teie juures olles, aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle minu Isa teile saadab minu nimel - tema õpetab teile kõik selgeks ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen rääkinud. Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nii, nagu maailm annab. Teie süda ärgu olgu ärevil ja ärgu mingu araks! Te olete kuulnud mind ütlevat: "Ma lähen ära ja tulen taas teie juurde." Kui te mind tõesti armastaksite, siis te rõõmustaksite, et ma lähen Isa juurde, sest Isa on suurem kui mina. Aga seda olen ma teile öelnud nüüd, enne kui see sünnib, et siis, kui see sündima hakkab, te võiksite uskuda."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mis on õnn? Kindlasti on sellele küsimusele palju vastuseid, kuid üks võimalus seda kogeda on kaotada oma rahakott ja see siis õnnelikult taas üles leida – siis on meil tunne, justkui oleksime saanud midagi uut. Nii et kui me poleks rahakotti kaotanud, siis jäänuks ka õnnetunne kogemata.

Samuti kuuleme imelistest pääsemistest ja võime neile tänapäeval mõnikord ka internetivideote vahendusel kaasa elada. Kuid tegelikult peaksime endalt küsima, kas ei tee Jumal meid õnnelikuks eelkõige sellega, et midagi koledat jääb toimumata, nii et vaatamängulist pääsemist polegi vaja? Peaksime ehk siiski rohkem hindama rahu, nii meis enestes kui ka meie ümber.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

“Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nii, nagu maailm annab.” Ega rahust, armsad õed ja vennad, ei olegi nii lihtne rääkida. Juba Jeesus pidi seletama, et tema rahu on midagi muud kui see, mida maailm seni on kogunud. Tegelikult on isegi mõnevõrra kummaline, et meil on olemas eraldi sõna olukorra jaoks, kus midagi nagu ei juhtugi – keegi ei tule meile kallale, ei taha meid tappa, ei taha võtta ära meie vara. Kuid paraku on rahu selles maailmas lihtsalt aeg kahe suurema või väiksema sõjategevuse vahel, ja ka üksikisiku tasandil võib rahu tunnetada neil lühikestel hetkedel, kui elumured on korraks tahaplaanile jäänud.

Kui vaadelda kasvõi meie koduse Euroopa ajalugu keskajast kuni suurriikide tekkeni, siis võib ette kujutada, kui palju ohte inimest tollal tegelikult varitses ja kui harva võis ta elada rahu. Olukorras, kus keiser valitses oma valdusi ühest residentsist teise rännates, oli Euroopa sisuliselt jagatud väikeriikideks. Nime poolest kuulusid nad kõik Rooma impeeriumi koosseisu, kuid pidasid ka omavahel veriseid sõdu. Peale nende rohkete väikeste sõjakollete on ajalukku läinud juba nime poolestki õudusttekitavad konfliktid: Saja-aastane sõda Inglismaa ja Prantsusmaa vahel XIV-XV sajandil, mis kestis tegelikult kauemgi (1337-1453), Kaheksakümneaastane sõda XVI ja XVII sajandil ennekõike protestantide ja katoliiklaste vahel.

Euroopa riikidest on praeguseks rahu kestnud kõige kauem Rootsi

pinnal, 1815. aastast alates, ja Šveitsis, 1847. aastast. Ometi on ka see rahu seletatav pigem olukorraga, et teised sõdivad pooled vajasid neutraalsete riikide olemasolu kõige selle pärast, mida sõdijad ei saanud majandusblokaadide tõttu ise osta. Kauba eest maksti neutraalsetele riikidele aga sageli sõjasaagiga, mis võimaldas viimastel ebamoraalselt rikastuda.

Kuigi lääne ühiskond, mille osaks me oleme, on viimastel aastakümnetel võinud oma riikide piires elada suhteliselt turvalist elu, teeb inimkonna piiramatu kasv konfliktid üha tõenäolisemaks, ja tuumarelvade olemasolu võib sõja puhkemise korral viia kogu tsivilisatsiooni hävimiseni.

Kaks tuhat aastat on möödunud, kuid Jeesuse lubatud rahu on maailmas väga napilt. Vägivald ja tapmine näib olevat lausa sisse kirjutatud meie geneetilisse koodi - kasvõi ainult selleks, et elementaarselt ellu jääda, peab peaaegu iga elusorganism paratamatult sööma teisi elusorganisme. Tegelikult võib siinkohal nimetada tõeliselt rahumeelseteks, ausateks Jeesuse või Buddha järgijateks ainult paari liiki olendeid: eelkõige kemolitoautotroopseid ja fotoautotroopseid mikroorganisme, kes on suutelised toituma puhtast anorgaanilise päritoluga ainest. Ülejäänud elusorganismid moodustavad toitumisketi, mille kõrgemad lülid toituvad enamasti madalamatest, ja kõige rahumeelsemad liigid on tavaliselt kahjuks ka selle keti kõige madalamatel astmetel.

Naljatades võiks ju öelda, et tõeline pattulangemine toimus siis, kui esimesele vagale kividest toituvale pisilasele tuli pähe kuri mõtte süüa ära teine endasarnane olend. Eluvormid, kelle südametunnistus on puhas teiste elusolendite tapmise osas, moodustavad küll ka tänapäeval põhiosa maakera biomassist vetikate, fütoplanktoni, teatud bakterite ja taimede näol. Ometi oleks meil raske tõsta neid pjedestaalile või nende loomuses moraalset eelist näha, sest ükski maine eluvorm - ei nemad ega meie - pole ennast ise loonud ega oma toitumisviisi ise valinud. Kõige sellega arvestades tuleb meil bioloogilise maailma funktsioneerimise reeglitega lihtsalt leppida, kuid otsida siiski harmooniat Jumala käskudega, kandes hoolt selle eest, et me ei võtaks ühegi teise olendi elu ilma hädavajaduseta.

Armas kuulaja, kuidas mõista siis Jeesuse lubadust: "Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile". Kuhu see rahu on jäänud, miks ei näe me seda ei ühiskonnas, inimeste isiklikus elus ega isegi meie eksistentsi põhialustes? Vastus peitub Jeesuse järgnevates sõnades: "Mina ei anna teile nii, nagu maailm annab." Maailm annab meile rahu vaid lühikeste hetkedena, mitte püsivalt. Jumala rahu, püsiv ja täielik, on unistus, mille täitumine saab teoks alles teispoolsuses. Kuid juba ainuüksi uskumine, et see rahu on olemas,

laseb meil juba siin maailmas sellest igavesest rahust osa saada
ja annab meile pidepunkti ka meie maise elu kõige raskemates
olukordades. Aamen.